

Büyük DemirKazık Kuzey Kulvarı Doğu Yüzü Faaliyet Raporu

Tarih:	2-3-4 Temmuz 2010
Yer:	Aladağlar / Niğde
Rota:	BDK Kuzey duvaru buzul altı & Adsız Gol
Tür:	10.Yıl 10 Ekip 10 Zirve Faaliyeti
Ekip:	İsmail Can Dursun (Lider), Ata Ture, Güven Yüksek
Hava:	gündüz güneşli gece açık
Malzemeler:	Bivak, tam ip, iniş malzemeleri, perlon
Faaliyet süresi:	08:00 kamptan çıkış. 14:30 zirveye varış. 15:30 zirveden ayrılış. 20:00 kampa varış.
Not:	İp ve emniyet malzemeleri sadece iniş rotasında kullanıldı. Kazma şart.

Rota Bilgisi:

Zorluk derecesi : II - III kaya tırmanışı.

Demirkazık Dağ evinden, Salim abininin traktoru ile saat 13:30 Arpalık mevkinde çıktık. Ordan sonra amacımız Apışkar dan gecip ilk kamp alanımız olan Kuzey duvarının dibine ulaşmaktı. Ama sohbet ederken geçidi kaçırmış olmalıyızki, sorduğumuz bir çobandan almış olduğumuz bilgi doğrultusunda 'Apışkar geçidi' diye gösterdiği bir bölgeye girdik. Adeta kaya tırmanışı yaparak yükseldiğimiz geçit boyunca, İsmail Çoban tarafından kandırıldığımız bir türlü kestiremedi☺ zorlu tırmanışımızın bizi kamp alına götürüp götürmeyeceğinden de emin değildik. Ama geri dönmemizde ayrı bir sıkıntı olduğu için hava kararmadan parkuru sonlandırmaya çalıştık. Ve nihayet saat 20:30 gibi kamp alına ulaştık. Hava karardığı için uygun olan bir yere kampımızı attık. Ertesi sabah gün ışıdığında gerçekte yüzyüze geldik. Apışkar diye bambaşka bir bölgeden geçmişiz. Bu bize ikişey öğretti. Birincisi, çobanlara güvenme, ikincisi İsmail'e de geçmişinde çobanlık yapmış ☺

Kamp alanından zirve için yola çıktık. Amacımız o gün zirve de bivaklayıp ertesi gün sabah erkenden Demirkazık köyüne dönemkti. Ama Mevsimlik göl (adsız göl) e geldiğimizde (Çarşak öncesi). Yeniden bir değerlendirme yapma ihtiyacı hissettik. Çünkü çarşakın bir bölümü karla kaplıydı. Çadı rolmasına rağmen yükümüz hafif sayılmazdı. Birde göl kenarı kamp için çok çekici geldi. Ertesi gün göle girme fikride bununla birleşince fazla yükümüzü orda bırakıp yola koyulduk. Karla ilk temasımızda krampon ihtiyacı hissetmedik belki ama kazma olsa daha güvenli hissederdik kendimizi diye düşümdük. Neyseki batonlarımız ve Ata'ın 4x4 botları vardı ☺ Ata yı bu bölgelerde lider yaptık. Onunda hakkıydı liderlik sonuçta. Ama uzun sürmedi liderliği. Sirta geldiğimizde yine görevden alındı tabiki. Sırt ile zirve arasındaki parkur hiçde hafife alınacak gibi görünmüyordu. Ciddi boşluk hisleri ile oluşan parkur için tırmanıcıların ellerinin mutlaka kayaya temas etmiş olması gerekiyor. Çünkü ip açılmadan yapılan bu çıkışta, duvar zaman zaman yüzünüze degecek kadar dikleşiyor. Ama geride kalıp Ata yı dinlemek yerine o parkuru çıkmayı tercih eden ben, Ata ile aramdaki mesafeyi kapatmadan yükselmeye özen gösterdim hep ☺. Yükseldikçe arada durup manzarayı seyret, aradaki kaya bloklarının kaybolarak kamp alına kadar derinliği hissetmek çok keyif vericiydi. İşte o an Dağ keçilerinin ne kadar zevkli bir yaşamları olduğunu düşündüm ☺

Hem kendimizi hemde taş düşürmeden ilerlemek gereken yerlerde, sıralı yükselme yapmaya özen gösterdik. Çıkışımız öğle saatlerine denk geldiği için, sıcak kendini sırtımızda hissettirdi.

Yine de yükümüzün bir bölümünü aşağıda bırakmanın çok akıllı bir karar olduğunu görmek rahatlatı bizi. Çünkü saat 14:30 gibi ulaştığımız zirvede bivak yeri de oldukça ıslak bir durumdaydı. Zirve defterinden, o gün bizden başka çıkan olmadığı izlenimini aldık ve acaba Zirvedag naptı diye sorduk kendi kendimize. 1 saat kadar kaldığımız zirvede neyseki Ata uyumayı tercih etti. Zaten konuşmayı tercih etse, fazla kalmazdık ☺

İnişe geçtik ve ilk emniyet noktasında ip açmaya çalışırken, Zirveden inen Zirvedaglıları gördük. Hakan Koyuncu, Yasemin Koyuncu, Yaşar Küsbeci, Ömer Vatansever ve Nuray Vatansever'den oluşan 5 kişilik ekipde bize katılınca, hep birlikte ip açarak inmeye karar verdik. İlk inen ekiptekiler bir sonraki noktadan 2 ipi birleştirip yaklaşık 50 metrelik bir iniş şansı yarattılar. Sonrasında bir ip boyu daha inip, ipsiz inise devam ettik. Zirvedaglılar ile sırtda ayrıldık. İnceğimiz çarşak bölümü gölgede kaldığı için karın sertleşmesinden tedirgindik. Çok korktuğumuz gibi olmasada inişimiz uzun sürdü ve saat 20:00 gibi kamptaydık ☺

Güzel keyifli bir zirveden sonra kampa ulaşmak ve ertesi gün gireceğin gölün ay ile aydınlanan yüzünü gece karanlığında izlemek son derece büyüleyiciydi ☺

5 Temmuz sabahı güneşin ilk ışıkları ile uyanıp, göle daldık. Hızımızı alamayıp 1 saat sonra tekrar daldık. Bedenimizin tüm yorgunluğunu gölün sığ derinliklerine bıraktık. Dönüşümüz Cımbar Vadisindeki kanyondan oldu. Zaman zaman büyük kaya parçalarının kapadığı kanyona 1 kere ip açmak zorunda bile kaldık. Ama kanyon son derece büyüleyiciydi.

Güven Yüksek